

Onun Adı Zeynep

– redfer · 07 Ağustos 2022

(bir annenin ve yeni doğan çocuğunun dramı)

onun adı zeynep

hastane koridorları uzadıkça uzadı

gitgide küçüldü adımlarım

kolumda serum

bugün de yanındayım kızım

dün de buradaydım

önceki gün de

şu camekanın ardında

yoğun bakım ünitesinin kapısında

her geçen gün

her geçen saat

daha iyi olacağın inancıyla

yanı başındayım kızım

ben güçlü oldukça sen de güçlü olacaksın

bahar müjdesi menekşem

şu camdan kale mi ayıracak bizi

seni kucağıma alıp evimize götüreceğim

mis kokunu içime çekeceğim

daha

deden ezan okuyacak kulağına

*

kızım ...

iki gözümün nuru evladım

yedi yıl bekledim sana kavuşmanın hayaliyle

tedavi için aşındırdığımız hastaneler

tüp bebek servisinde geçmek bilmeyen saatleri

yaşayan bilir

insanın kendini nasıl avuttuğunu

nasıl her defasında yıkılan umutlarının altından

yenilerini yeşerdiğini

*

onca sene umutlar hayallerle geçti
sonra senden bir gün müjdeli haber geldi
varlığını bize muştuladı doktor
7 yıl geçti
9 ay geçti
şu birkaç gün geçmedi
saatler,
saniyeler,
sabretmekle tükenmiyor kızım

ne yediğim yemeğin tadı var
ne içtiklerimin
sanki mevsim kış
üşüyorum.
oysa sen benim ilkbaharımdın
baharı müjdeleyen menekşemdin...

sular hep mi tersine akar
bugün de kapıda üç saatte bir seni görebilmek için bekledim
o cam fanusun içinde
seni bırakıp çıkmanın acısıyla kavruldum
şu duvarlar
şu rahat vermeyen sandalyeler nelere şahit
kimi zaman sonsuz mutluluklara , sevinçlere
kimi zaman da evladını kaybeden anne çığlıklarına

*

bugün seni izlerken aklıma hacer annemiz geldi
o da çaresizdi
görünürde tek başına idi
koşuyordu merve ile safa arasında
evladına bir avuç su bulmak umuduyla
ve o
çaresizlerin tek çaresi olan Rahman'a sığınmıştı

O' Rahman ki
çölden suyu fışkırtarak ikramda bulunmuştu

asırlar boyu tüm insanlığa sunulan bir armağandı
su..
hem bedenleri
hem de ruhları susayanlara bir ikramdı
su

yıllar önce
kabe'ye karşı zemzem içerken gönlümde
hayırlı bir evlat duasıyla hayallere dalmıştım
duamda seni diledim
kavuşmamızı diledim
şimdi ben de Rahman'a sığınıyorum
hacer anamız gibi

*

hastane işlemlerini yaparken adını sordular
zeynep dedim
en karanlık çağlardan birinde
kızlar diri diri gömülürken
kız babası olanlar başını yere eğerken
peygamberimiz ilk kız çocuğunun adını
zeynep koymuştu

zeynep
sadece zor bir davayı üstleniyordu
yeni bir düzenin
cehaletle savaşmanın adıydı zeynep

adını soran hemşireye
zeynep dedim
tüm gururumla senin ismini söyledim
onun adı zeynep

*

saniyeler ağırdan alsın
yelkovan nazlansın hareket etmeye
zaman dursun
aklımı da gönlümü de o cam fanusta

ve seni bırakıp eve dönüyorum
bugün

şimdi gecenin güne dönmesini gözyaşlarıyla bekliyorum
dualarla bekleyeceğim
biriciğim,
ilk gözyaşım
bugünü de biraz dua,
biraz tefekkür
bolca gözyaşı tüketeceğim
senin için

daha düne kadar evlat hasretiyle yanan gönlüme müjdeydin sen
şimdi bana hastalığın süresince
O'na sığınarak dua etmek düşüyor
dünüme, bugünüme, yarınıma şükür
bin şükür
sonsuzca şükür
varlığınla bizlere sunulan müjdeye şükür

*

o gece aradığımı buldum
sonraları her gecemiz o gece oldu
o gecenin göğünden emzirdim geceleri
o gecenin kıyısından esti göğsüme
müjdenin ümidi

yelkovan da akrep de hala
o gecenin yüzünde dolanıyor
ben sana kavuşmayı bekliyorum
hep yeni
hep taze ümitlerle
kızım
zeynebim

redfer